

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BEDDEN

Een komedie in vier scènes

door

1880

Dimitri Frenkel Frank

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3188

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Ongeveer een maand voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

De aanvraag kan ook online via www.toneelfonds.be worden ingediend.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Tele-Design International/TDI-Agency Holland.
Kinderdijkstraat 8
1079 GH Amsterdam
tdi.agency@planet.nl
www.tdiagency.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>BEDDEN</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>DIMITRI FRENKEL FRANK</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2013/0220/045
ISBN- 978- 90-385- 12433

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Y. Frenkel Frank
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1à4 dames – 1à4 heren)

DE TOLK
DE DIPLOMAAT

DE PORNO-STER
DE MANAGER

DE ECHTGENOTE
DE ECHTGENOOT

DE FOTOGRAFE
DE PSYCHOLOOG

De 8 rollen kunnen door 1 tot 4 acteurs en 1 tot 4 actrices gespeeld worden.

DECOR

De vier scènes van het stuk spelen zich ieder af in een slaapkamer - en in feite tegelijkertijd.

De vier slaapkamers van vier verschillende woningen (we zien ze na elkaar) liggen in hetzelfde hoge, moderne flatgebouw, op dezelfde etage, aan dezelfde kant.

Ze kijken alle vier uit op de Mandarin beneden, een restaurant.

De veranderingen van de ene slaapkamer in de andere moeten bij open doek geschieden, onder muziek en bij gedempt licht. Deze ombouw - geheel mechanisch of gedaan door zichtbare inspiciënten - moet de tijd vullen waarin de spelers zich verkleeden.

Het raam kan het best gedacht worden naar het publiek toe - het is dus een imaginair raam.

Een mogelijkheid voor decor :

Een " basis-slaapkamer " met alles in dezelfde tint.

Op de vloer een kleed en verder een bed, een commode, een zitblok.

Achterin hangt een panelenwand met draaibare panelen waarop de vier slaapkamers geschilderd zijn, zoals ze in werkelijkheid zouden moeten zijn.

Voor elke scène worden de meubels iets anders gegroepeerd en de panelen gedraaid.

PREMIÈRE-GEGEVENS

27-3-1979, Leidse Schouwburg, Leiden, Nederland.

HIJ: Dimitri Frenkel Frank - ZIJ: Liesbeth List

Regie : Dimitri Frenkel Frank

Toneelbeeld : Cor Hezemans

Producente : Loes Dogtrop

EERSTE SCÈNE

(De slaapkamer van een alleen wonende, werkende vrouw die goed verdient, een goede smaak heeft. Warme kleuren en - ze is tolk Slavische talen - misschien wat Oosteuropese objecten. HIJ, een heer in smetteloos pak met een elegante cameljas los over de schouders, komt binnen. Hij heeft een Yves Saint Laurent of Gucci koffertje in de hand. ZIJ, in achteloze, modieuze, kleurige kleertjes, volgt.)

HIJ : *(Om zich heen kijkend)* Ja. Leuk. Leuk. Leuk. Hele leuke flat.

ZIJ : 't Is maar een tweekamerflat... studio noemen ze 't...om 't interessant te maken, denk ik... *(Wijst)* woonkamer, slaapkamer...

HIJ : Heel leuk. En dat uitzicht. *(Gaat naar raam)*

ZIJ : Nou ja. Flats.

HIJ : Wat is er eigentijdser dan flats? En dat zijn hele leuke, karaktervolle flats. *(Grinnikt)* Voor flats. Hoe hoog zit je hier?

ZIJ : Twaalf hoog. Mag ik je jas?

HIJ : *(Laat jas van zijn schouders in haar handen glijden)* Dank je. *(Nog steeds uit het raam kijkend)* Hè?... De Mandarin!

ZIJ : Ja.

HIJ : Als ik dat geweten had, waren we daar gaan eten.

ZIJ : Vreselijk duur.

HIJ : Maar ze hebben een fantastische saumon en croûte. Mag ik even bellen? *(Gaat op bed zitten, neemt hoorn op)*

ZIJ : *(Wijst richting woonkamer)* Daar kan het ook.

HIJ : Ik vind het hier wèl even gezelliger. *(Draait nummer)* Heb je iets te drinken?

ZIJ : Sorry. Wat wil je?

HIJ : *(In telefoon)* Hallo? Mag ik meneer De Vries?

ZIJ : Ik heb nog een staartje Poolse wodka. Wil je wodka?

HIJ : Poolse wodka lijkt me uitstekend.

(Ze gaat af met de jas)

Hallo? Met Van der Wal. Zeg, hebt u die through- ticket naar Houston nog voor me geregeld? Oh, prima. Morgenochtend half tien? *(Kijkt richting woonkamer)* Akelig vroeg. Enfin. Pan AM 284? Ligt klaar? Hartelijk dank. Dag, meneer De Vries. *(Legt neer, opent koffertje)*

ZIJ : *(Komt binnen met glas en fles)* Waar wil je de wodka?

HIJ : Hier, als 't mag. *(Tilt pyjama uit koffertje)*

ZIJ : Wat doe je?

HIJ : Oh, ik ben een vreselijk ordentelijk man. *(Demonstreert de objecten die hij uitpakt en keurig rangschikt op het nachtkastje.)* 't Algemeen neurotisch pillenassortiment. Reiswekker. Ik vlieg morgenochtend om half tien, oeh bah. En de nieuwste van Renate Rubinstein. *(Laat boek zien)* Voor als je opeens heel vervelend mocht wezen.

ZIJ : Oh.

HIJ : Ik zou toch blijven slapen?

ZIJ : Jawel.

HIJ : Nou dan? *(Heft vinger)* Wacht even. Iets te haastig uitgepakt. Fout. Gaat er weer in. *(Pakt weer in)*

ZIJ : Nee, doe maar.

HIJ : Echt?

ZIJ : 'Tuurlijk. Ik bedoel... doe alsof je thuis bent.

HIJ : Da's heel lief van je. *(Pakt weer uit)* Over thuis gesproken, ik moet m'n vrouw nog even bellen.

ZIJ : Tuurlijk.

HIJ : Je weet hoe 't is.

ZIJ : Ja. Dan ga ik even hiernaast.

HIJ : Dat is heel aardig en discreet van je.

(Ze gaat, hij draait, roept haar na)

Maar ja, dat zijn nu eenmaal de vervelende kanten van dit soort grappen...

(Ze is af)

Hallo? Met mij. Zeg, ik vlieg morgenochtend vroeg naar Houston. 't Zit er dus niet meer in dat ik naar huis kom. Nee... nee... nee... Die Bulgaren waren verdomde lastig, ik heb tot nu toe gewerkt en ik moet nog een eerste verslag maken voor de minister... Houston is maar drie dagen, ja. Dus ik ben zaterdag weer retour. Ik bel je morgenochtend nog wel. Daag. Kusje. (*Legt neer, roept*) Oké!

(*Ze komt binnen*)

Alles geregeld.

ZIJ : Fijn.

HIJ : Hee. (*Naar haar toe*) Ik moet je nog even zeggen: ik heb bij die conferentie zo ontzettend veel aan je gehad. (*Pakt haar wat intiem beet*)

ZIJ : Fijn.

HIJ : Die Crucescu was echt een béést, hè.

ZIJ : (*Maakt zich gekund los*) Maar fantastisch slim.

HIJ : Wat heet! (*Gaat naar het bed*) Was echt de lastigste conferentie in tijden. Ik ben helemaal op. (*Gaat op bed zitten*) He-le-maal op.

ZIJ : Zielenpoot.

HIJ : Niet helemaal op natuurlijk. Anders zat ik hier niet. Lag ik nu eenzaam in 't hotel in bed met Renate.

ZIJ : (*Reikt hem het glas*) Waarschijnlijk.

HIJ : Je bent echt de mooiste tolk die ik ooit heb gehad. En de beste natuurlijk. Cheers.

ZIJ : Cheers.

HIJ : (*Drinkt*) Hèhè. Gezellig. Leuke flat. Zeg, Servo-Kroatisch doe je toch ook, hè? Misschien kan ik je in maart meenemen, ga ik met de minister-president naar Zagreb.

ZIJ : Oh. Dat zou erg leuk zijn.

HIJ : Jammer dat we nooit eerder samen hebben gewerkt. Maar ja, je deed altijd meer voor die club van Niek van den Bergh, hè?

ZIJ : Ja. Ik deed eigenlijk alleen maar Economische Zaken totdat...

HIJ : Ja. Tragisch.

ZIJ : Ik had ook in dat vliegtuig kunnen zitten.

HIJ : Arme Niek. Hij woont naast ons in Wassenaar. Woonde, moet ik nu eigenlijk zeggen. Laat een schat van een vrouw en vijf kinderen na. Maar ja...

ZIJ : Ja.

HIJ : Leuke flat. Leuke wodka. Leuke jij. Kom es hier.

ZIJ : Waarom?

HIJ : Waarom dacht je? Je hebt een beetje een Sokratische techniek, hè? Altijd vragen. Waarom, waarom? Je bent een wonderlijk persoontje. Kom eens?

(Ze komt dichterbij)

Was ook heel gek om je al die tijd naast Crucescu te zien. Die grote dikke Bulgaar en dan jij. Alles klonk ook meteen heel absurd als jij 't vertaalde. Zoals eh.. *(Knipt met de vingers)*

ZIJ : *(Herinnert zich het)* Oh ja. Uw voorstel is als een vuist in de aars van een geit.

HIJ : *(Lacht)* Ja! Haha! *(Knipoogt)* Was 't trouwens ook. Mijn voorstel. Ik begin altijd met iets heel vreselijks te vragen. Zoals nu bijvoorbeeld. Kusje.

ZIJ : Oh wat vreselijk. Kusje. *(Drukt een lichte kus op zijn voorhoofd)*

HIJ : Nou, dat was nauwelijks meer dan een vuist in de aars van een mug.

ZIJ : Rustig aan maar. *(Gaat van hem weg)*

HIJ : Ah. Je plaagt me. Vind ik leuk. Is ook goed. Rustig aan. Hoewel, ik vlieg morgen al om half tien... *(Leunt achterover)* Wat een dag! *(Komt weer overeind, kijkt hoe ze daar staat)* Hee. Je bent echt een heel mysterieuze vrouw, weet je dat? Je zou zo uit een Russische roman kunnen stappen. Anna Karemna.

ZIJ : *(Verbetert)* An-na Karjéénjiena.

HIJ : Wat ik zeg. Je hebt ook al die vier dagen heel weinig gepraat. Je hebt natuurlijk verrekte véél gezegd, want die Crucescu lulde als een gieter en jij moest dat vertalen, dus lulde jij ook als een gieter. Maar verder...

ZIJ : Ik heb niet zoveel te zeggen.

HIJ : Vast wel. Stille wateren, hè? Maar ik vind dat erg verademend. Mijn beroep is diplomaat, dus ik ben een beroepsleuteraar. Maar jij hebt voor mij iets

ontzettend rustgevends.

(Hij staat achter haar, wil haar pakken. Ze ontwijkt handig)

ZIJ : Nog een beetje wodka?

HIJ : Nee, dank je. *(Gaat naar het bed)* Ik had eigenlijk meer een andere versnapering in gedachten. Wat zou je er van zeggen om een beetje deze kant op te komen en een beetje gezellig tegen me aan komen te zitten?

ZIJ : Ik weet niet of dat zo erg rustgevend is.

HIJ : Nou, zó rustgevend hoeft 't ook weer niet. Kom es. Ik heb hier erg naar verlangd.

ZIJ : Je regelt alles, hè?

HIJ : M'n vak, schat Kom dan.

(Ze loopt langzaam naar het bed)

God, wat ben je mooi.

(Ze glimlacht, blijft staan)

Niet meer plagen. Kom dan.

(Ze gaat. Op dat moment klinkt van buiten een schot)

ZIJ : *(Blijft staan)*: Wat is dat?

HIJ : Hè?

ZIJ : *(Gaat naar het raam)* Mijn god! *(Ze gilt, hand voor de mond, ontzet, wijst)*

HIJ : *(Staat op)* Wat is er?

ZIJ : Daar ligt iemand! Voor de Mandarin! D'r komt allemaal... blóéd uit z'n hemd... o god!

HIJ : *(Kijkt ook uit het raam)* Verrek! Die vent is neergeschoten!

ZIJ : O god... *(Wankelt weg van het raam)*

HIJ : Die kerel is gewoon neergeknald! Die bloedt als een rund... die ligt gadverdamme

in een plas, zeg...

ZIJ : Hou op,... ik ben misselijk... (*Ligt voorover op bed, kokhalzend*)

HIJ : Amerikaanse toestanden, verdomme! Nou ja, 't zijn ook Europese toestanden tegenwoordig, dat weten we maar al te goed... En moet je zien wat er allemaal uit die flats komt! Als die stakker nog niet dood is, wordt ie nou doodgetrapt... nieuwsgierig rapalje...

ZIJ : Hou op...

HIJ : Wat is er? (*Draait zich om*)

ZIJ : Ik ben misselijk...

HIJ : Dat waren hele verse oesters!

ZIJ : Die man...

HIJ : Oh, 'tuurlijk, die man... (*Kijkt weer naar buiten*) Wat zou 't zijn? Maffia? Rode Brigade? Chinese triade? Kan van alles zijn vandaag de dag...

ZIJ : (*Huiverend*) Hij bewoog nog... god, wat vreselijk...

HIJ : (*Naar haar toe*) Niet aan denken.

ZIJ : Een soort stuiptrekking... (*Leunt tegen hem aan*) z'n hoofd kwam omhoog... en toen allemaal bloed uit z'n... mond...

HU : Laat nou maar. Stop. Even je hoofd blanco maken. Diep ademen. (*Legt arm om haar heen*) Diep ademen.

ZIJ : Ja. (*Ademt diep*)

HIJ : Goed zo. Heel goed. (*Streelt haar*)

ZIJ : Kun je even kijken wat er nu gebeurt?

HIJ : (*Even teleurgesteld*) Eh... 'tuurlijk. (*Gaat naar het raam, kijkt*) Hee, ze hebben toch nog een soort open plek om hem heen gemaakt. Valt me nog mee.

(*Sirene*)

Daar heb je de politie. Godzijdank. Ben benieuwd wie 't is. Mandarin, wie komt daar? Van alles. Wij hadden er ook kunnen zitten. Godzijdank ben ik nog net niet belangrijk genoeg om neer te schieten. Hoop ik.

(*Twee sirenes*)

Ah, de ambulance. En nog een politieauto. Groot alarm.

ZIJ : Is hij dood?

HIJ : Ik dacht van wel. Ze fotograferen nu. Flitslampen.

ZIJ : Is er een dokter bij?

HIJ : Moeilijk te zien. Ze leggen hem nu op een brancard. En d'r gaat een doek over.

Die gaat nu naar het ziekenhuis. Hoef je je geen zorgen meer over te maken.

ZIJ : *(Siddert)* Wat ontzettend.

HIJ : Vreselijk. Verdomd erg. Een schande.

(Sirene)

Daar gaat de ambulance. Jaja. Da's onze wereld. De dood onder je raam. Zullen we aan moeten wennen. *(Schudt z'n hoofd)* Trouwens, wat is één dode nog vandaag de dag? Da's toch niks meer? Nog even en we tellen alleen nog maar in... in wat? We zullen d'r wel weer een woord voor vinden... Megadode of zo... Honderdduizend doden is één megadode... Krijg je ook dat soort berichten in de krant! Bij een ontploffing van een kernreactor in Brazilië zijn twee megadoden te betreuren... En dan zeggen wij: "Maar twee? Valt enorm mee, zeg ..."
(Draait zich om) Sorry. Cynisme. Neem me niet kwalijk. *(Gaat naar het bed)* Een glaasje voor de schrik. *(Schenkt in)* Hier. Op z'n Russisch, hè. Ineens tot op de bodem. *(Geeft haar het glas)* Na zdarovje. Klopt hè? Na zdarovje.

(Zij drinkt schielijk)

Zo.

ZIJ : *(Hoest)* oe.

HIJ : Ja, dat wil wel. Die wodka van jou schudt 't merg in je botten.

ZIJ : Dank je. *(Ademt diep)*

HIJ : Geen dank. *(Bekijkt haar met genoeg)* Voor de geheimzinnige heldin uit een Russische roman doe ik alles. Weet je wat me ook heel verstandig lijkt: als je

even op je bedje gaat liggen. Even tot jezelf komen...

ZIJ : *(Aarzelt even, dan)* Ja. *(Gaat liggen)*

HIJ : Komt allemaal goed.

(Zij ademt diep)

Wat een dag. *(Kijkt op horloge)* En morgen 9 uur 30 naar Houston. Moet ik - hier om - oe bah - zo'n beetje om half acht weg. Nou ja. *(Gaat op de rand van het bed zitten)* Gaat 't weer een beetje?

ZIJ : Ja.

HIJ : Blijf maar rustig liggen. *(Legt een hand op haar dij)* Komt heus allemaal goed.

ZIJ : Wat doe je?

HIJ : Sorry?

ZIJ : Die hand.

HIJ : Welke hand? Oh, die hand. Bezwaar? *(Beweegt de hand over haar dij)*

ZIJ : *(Komt overeind)* Wat stelt dat voor?

HIJ : Toch niets vreselijks?

ZIJ : We kunnen toch niet... na dat daar... kunnen we toch niet gewoon...

HIJ : 'Tuurlijk niet.

ZIJ : Doe die hand dan weg.

HIJ : Oké. *(Neemt hand weg)* Hand gaat weg. Was ook een beetje een ondeugende hand.

Krijgt straf. *(Slaat de hand)* Hele stoute hand.

ZIJ : Nou wacht even. Je denkt toch niet...

HIJ : Wat?

ZIJ : We gieten er nog een glaasje wodka in en dan nog één en dadelijk lukt 't toch wel?

HIJ : Dat denk ik helemaal niet.

ZIJ : Dat denk je wèl.

HIJ : Ik zwéér je...

ZIJ : Nou pas op. *(Zit nu helemaal rechtop)* Pas op wat je nu zegt. *(Ze is opeens heel streng)*

HIJ : Oké. Ik zweer bij alles wat me heilig is dat ik daar elke seconde wèl aan denk.

(Hij glimlacht, het is even stil)

ZIJ : Ah.

HIJ : Ja.

(Het is even stil)

ZIJ : *(Staat op)* Wat misselijk.

HIJ : Vind je?

ZIJ : En zo typisch.

HIJ : Mannelijk.

ZIJ : Eén van jullie wordt praktisch voor je ogen doodgeschoten, maar nee, de heertjes hebben - zoals altijd! - maar één gedachte in 't hoofd.

HIJ : Schat...

ZIJ : Noem me geen schat.

HIJ : Ik noem jou geen schat.

ZIJ : Ik had 't kunnen weten, 't Moment dat je je koffertje uitpakte. Als een chirurg die aan een operatie begint.

HIJ : Nou, zó klinisch zie ik de erotiek dus niet.

ZIJ : Pyjama. Reiswekkertje. En een boek. Voor d'r na. Voor als de slaaptabletten niet helpen. Sodemieter op met je hele santenkraam. *(Slingert de pyjama door de kamer.)*

(Het is even stil)

HIJ : Hele verandering, hè. Zo was je nog Anna Karenma - An-na Karjéénjiena, sorry - nou ben je opeens Kenau Simons Hasselaar. Nog altijd een heel aantrekkelijke Kenau, maar toch... *(Steekt een sigaret op)*

ZIJ : Oh, verdomme.

HIJ : Zeg dat wel. *(Wijst op bed)* We hadden zo'n mooie, gezellige, beschaafde avond kunnen hebben. *(Naar het raam)* Gaan ze daar een beetje knallen. Ga jij een beetje krijsen.

ZIJ : Ik krijs niet.

HIJ : Je zou jezelf eens moeten horen. Oe bah, daar ligt een onaangename hoeveelheid bloed op de stoep.

ZIJ : (*Krijgt 't weer moeilijk*) Hou d'r over op!

HIJ : Niet leuk, nee. Maar ja... Beetje kinderachtig om te doen alsof we in 't paradijs leven, dacht je niet? Weet je hoevéél mensen op dit moment neergeschoten worden? Of op andere manier creperen? Verhongeren? Weet ik veel?

ZIJ : Bekend.

HIJ : Als je al je natuurlijke behoeften - en vooral de meer aangename - stil moet zetten op ieder moment dat ergens op de wereld de vlag halfstok gaat... (*Maakt gebaar*) Geen beginnen aan.

ZIJ : D'r is een verschil, weet je.

HIJ : Oh ja. Dit is dichterbij dan Vietnam of China.

(*Zij zucht*)

Niet waar soms?

ZIJ : Da's zo'n modieus argument.

HIJ : Wat is 't verschil dan?

ZIJ : Ik trek 't me geweldig aan.

HIJ : Oh dat.

ZIJ : Daar gaat 't om! Ik moest bijna kotsen. Maar jij denkt: ik speel twee minuten dokter Albegrip, gaat u maar liggen mevrouwetje, 't komt allemaal goed - en na die twee minuten denk je: oh jee, morgen naar Houston, vroeg op, laat ik maar gauw een hand op die dij...

HIJ : Nou...

ZIJ : Je vindt 't alleen maar lastig! Tijdrovend! Een soort vlieg in je soep!

(*Het is even stil*)

HIJ : Oké. (*Even stil*) Sorry. Excuses. Ik was inderdaad niet zo erg fijngevoelig, nee. Je hebt gelijk. Excuses. Niet genoeg? (*Even stil*) Moet ik soms aan je voeten

knielen en je kleine rose teentjes kussen?

ZIJ : Ik ben echt een sukkel, hè. Ik ben een godvergeten sukkel. Ik ben 35, maar verdomd, ik doe soms alsof ik twaalf ben...

HIJ : Onzin. Je bent een hele intelligente volwassen vrouw.

ZIJ : Kun je nu even stil zijn?!

(Ze is zo fel dat hij even defensief de handen heft)

Ik bèn een sukkel! 't Is verdomme altijd 't zelfde. Ik werk voor 't eerst met je. Ik vind je indrukwekkend. Aardig. En jij vind mij aardig.

HIJ : Bijzonder, ja.

ZIJ : Stelt niks voor! Ik zie er niet slecht uit, je zit een paar dagen alleen in 't Amstel-Hotel, je informeert, ah, ze is niet aangeleund, dus... Makkelijke prooi.

HIJ : Dat...

ZIJ : Wèl! En ik bèn een makkelijke prooi. Want ik bèn alleen en soms lóóp ik met m'n kop tegen de muur, dus als iemand een beetje aardig is, waarom niet? Dus wat doe ik? M'n bekende Madonna-act, m'n glimlachende sfinx-act, m'n verlegen schoolmeisjes-act. Want ik werk altijd met indrukwekkende zwetsers, dus ga ik altijd op de stille simpelheidstoer. Want hoe minder ik zeg, des te interessanter jullie me vinden. En dan eindigen we daar. *(Wijst op het bed)* Da's normaal. Geen punt. Behalve dat ik er wel genoeg van heb. *(Staart hem woedend aan)* Jij bent echt het summum. Want je bent niet aardig.

HIJ : Nou...

ZIJ : Hoef je ook niet te zijn. Waarom zou je? Je hebt even een nachtje vrij en ik zit al een paar dagen klaar - want als iemand me voor de tweede keer voor de lunch vraagt, dan weet ik wat dat in onze code betekent, hè? De koffer in. Oké. Maar ik heb er genoeg van. Van dit soort relaties. Afgelopen.

(Het is even stil)

HIJ : Tja.

ZIJ : Ah. De diplomaat zit even met de mond vol tanden.

HIJ : Even wel ja.

ZIJ : *(Gaat naar het raam)* Ze zijn 't bloed aan 't wegschrobben bij de Mandarin. Ik kan dat nu opeens gewoon zeggen, wat raar. D'r staat ook al iemand met een filmcamera. Morgen op 't journaal. De normale ellende. Verdomme! *(Draait zich fel om)* Je hebt gelijk. Natuurlijk. Eén grote rotzooi. Dus wat geeft 't?...Niets aan de hand. *(Gaat naar het bed, gaat zitten, leunt achterover)* Komt u maar. Wil je met me naar bed? Ga je gang! Waarom niet?

(Het is even stil)

HIJ : Meen je dat?

ZIJ : Graag of niet?

HIJ : *(Langzaam)* Wat zijn de voorwaarden? Niets in de kleine letters? Geen geheime clausules?

ZIJ : *(Kwaad)* Oh, wat ben je wantrouwig!

HIJ : Da's m'n vak, schat. En je ziet er op 't moment niet uit alsof je géén geheime clause zou hebben.

(Het is even stil)

ZIJ : Ik stel voor om de zaken zuiver te houden.

HIJ : Heel graag.

ZIJ : Of je legt hier 500 gulden *(in België 10.000 frank)* neer *(tikt op het nachtkastje)* - of je bent aardig.

(Het is even stil)

HIJ : Gaat dat niet een beetje ver?

ZIJ : Waarom? Je gaat met iemand naar bed omdat je 'm aardig vindt of omdat je er voor betaald wordt.

HIJ : Is dat een grap?

ZIJ : Dat is géén grap.

(Ze staren elkaar aan)

HII : Jaja.

ZIJ : Jaja. *(Grijnst grimmig)* Leuk hè? Zit je even in de klem. Je kunt ook weggaan natuurlijk. Maar daar heb je geen zin in. Koffertje al uitgepakt. Dus wat nu?

HII : *(Langzaam)* Ik geloof inderdaad dat we in een wat curieuze impasse zijn aangeland.

ZIJ : Dat zei je ook tegen die Crucescu als hij je klem zette.

HII : Ja.

ZIJ : Hèb ik je klem gezet?

HII : 't Is je misschien ontgaan, maar er is een klein verschil.

ZIJ : Leg es uit.

HII : Ik had opdracht van de regering om die affaire met de Bulgaren te regelen. Ik had géén opdracht van de regering om met jou naar bed te gaan.

ZIJ : Nee.

HII : Dus hoeven we er ook niet zo'n drama van te maken.

Ik neem wel een kamer in het Hilton op Schiphol. *(Raapt z'n pyjama op)* Mèt m'n excuses voor m'n wat lompe gedrag, maar dat had ik al gezegd. En - natuurlijk - met een vervloeking naar 't hoofd van die armzalige sukkel, die zich absoluut op 't verkéerde moment heeft laten neerschieten. *(Pakt in)* Want zonder dat schot hadden we heel anders tegenover elkaar gestaan - of waarschijnlijker gelegen. *(Pakt de reiswekker in, kijkt er even op)* Nou ja. Een nachtje echt slapen kan trouwens geen kwaad voor Houston. *(Sluit de koffer)* Dus: au revoir. *(Gaat)*

ZIJ : Aardig zijn is teveel gevraagd, hè?

HII : *(Draait zich om, glimlacht, komt terug, dan)* Ik bel even het Hilton, als ik mag.

ZIJ : Nee, dat doe je niet! *(Verspert de weg)* Da's geen manier van doen, weet je! Een beetje minachtend glimlachen, 't vrouwtje wordt wat emotioneel, daar houden we niet van, dus au revoir. Ik ben een mens, weet je, en geen vertaalmachine-annex-pret-apparaat. Behandel me dan ook als een mens!